

Tisztelt Magyar Bírói Egyesület!
Tisztelt Elnök Asszony!

Teljes mértékben egyetértek a bíró és titkár kollégák már megjelentetett leveleiben foglaltakkal, velük együtt kiállok a jogállamiság követelményének érvényesítése, az igazságszolgáltatás és a bírói függetlenség elvének védelme, a méltó javadalmazás követelménye mellett!

A titkár kollégák életpályával kapcsolatos aggályait csak osztani tudom. A bíróvá válás folyamata egy jól felépített és jól működő rendszerben történik. A fogalmazói versenyvizsga egy objektív mérce a szervezetbe bekerüléshez, a pályázók átlátható követelmények alapján méretik meg magukat. A fogalmazói éveink alatt megszerezzük azt a gyakorlati tudást, ami a bíróságra érkező ügyek, jogviták feldolgozásához szükséges, megismerjük valamennyi jogág alapvető működését, megerősít bennünket, hogy mely terület mellett tudunk a képességeink és érdeklődésünk alapján elköteleződni, felkészülünk a későbbi önálló felelősségvállalásra. A fogalmazó a munkáját abban a biztos tudatban végezheti, hogy az instruktora felelősséget vállal érte, képezi, tanítja. Ebben a rendszerben titkárként már nem azzal kezdjük a munkát, hogy felismerjük-e a bírósági iratok egyes részeit, találgatjuk mit kell egy utasításba beleírni, és hogyan is kell határozatot szerkeszteni, hanem felkészülten járunk el, önálló felelősség alapján. Ez vezet el minket ahhoz, hogy a bírói pályázatokban kiírt feltételeknek megfelelés esetén nyugodt lelkiismerettel pályázhassunk. A jelenleg hatályos pontrendszer sok tekintetben tökéletlen, valóban reformokra szorul, de mindannyian összeszoruló szívvel hallgattuk először csak a folyosói pletykákat, aztán olvastuk az innen-onnan felbukkanó híreket, hogy ez a reform ránk – fogalmazókra és titkárokra, akik az igazságszolgáltatási rendszer szerves részei vagyunk – nagyon hátrányos. Még dermesztőbb volt ezt a „Megállapodás” elnevezésű dokumentumban az OBT, az OBH és a Kúria részéről aláírva látni. A tervezet, amennyit most tudunk róla, gyakorlatilag kiüresíti és romba dönti a fogalmazóképzést, és nem tudjuk, milyen tartalmat kíván nyújtani a titkári életpályának. Nem lehet a lépcsőfokokat kihúzni egymás alól, a sikeres bírói pálya egyik kulcsa az alapos felkészítés. Természetesen eddig sem volt kötelező, hogy az aspiráns fogalmazóként vagy akár titkárként kezdje a bíróságon a pályáját, de ez mindig a nehezebb út, sok buktatóval, és ennek az árát mindig az állampolgárok fizetik meg, akiknek az életéről döntünk.

Szeretném, ha kiemelt figyelmet figyelmet kapnának a tisztviselő kollégáink! A bíróság, ha úgy tetszik egy háromlábú szék: bíró – titkár/fogalmazó – tisztviselő egysége, csapatmunkája. Ha kihúzzuk az egyik lábat, borul az egész. A jegyzőink, kiadókink alapvető fontosságú munkát végeznek, nélkülük a legszebb ítélet, a legtökéletesebb vezetett tárgyalás, a legalaposabb végzés sem ér sokat, ha az nem tudja elhagyni a bíróság épületét. A kezelőirodákban dolgozók találkoznak napi szinten az ügyfelekkel, kezelik az indulatos, problémás feleket, nélkülük nem jut be hozzánk irat. Nagyon felháborító az ő munkájukat annyival minősíteni, az ő problémáikat annyival elintézni, hogy majd jön a mesterséges intelligencia. A mesterséges intelligencia minden bizonnyal egy nagyon hasznos dolog, vélhetően a bírósági munkát is meg tudná könnyíteni, különösen a beszédleíró programok révén segítheti a tisztviselők terheit is, de én továbbra is hús-vér emberekkel szeretnék dolgozni. Az AI nem fogja a leveleket beborítékolni, az ügyfeleket hívogatni, a bíró/titkár által elrontott hibás utasítást, határozatot visszahozni, a hóbörgő ügyfelet lecsitítani stb. Amikor a bíró/titkár és a jegyzője a munkában egymásra talál, akkor igazi csapatot alkot, ami az ítélezési tevékenységet gördülékennyé teszi, ami szintén a jogkereső állampolgár érdeke. A tapasztalt, nagy gyakorlattal rendelkező jegyző nemcsak a fogalmazó „legjobb barátja”, hanem a kezdőbíró nagy segítsége is. Azok, akik a jelenlegi bérezési rendszerben még mindig itt vannak, és velünk dolgoznak, megérdemlik, hogy az érdekeiket képviseljék és megbecsüljük őket! A „Megállapodás” nevű dokumentumnak látszólag a nyertesei lehetnek, de ezt már többen kifejtették előttem, hogy ez miért is csúsztatás. Pontosan ezért visszásnak érzem azt az igazgatási vezetői érvelést is, hogy a dokumentumot alá kellett írni, mert az igazságügyi alkalmazottaknak nem lehet azt mondani, hogy továbbra sincs bérfejlesztés, továbbra is minimális juttatásban részesülnek, cserébe rengeteg munkát

végeznek, de a függetlenséget legalább megvédtük. Véleményem szerint azok, akik még mindig itt dolgoznak, ugyanúgy fontosnak tartják az igazságszolgáltatási szervezet legnagyobb erényét, a függetlenséget, mint a bírák, titkárok, fogalmazók, ugyanúgy hivatástudatból dolgoznak, különben már rég elmentek volna. A dokumentumban leírt kidolgozatlan ígérettel egyikünk sem lett beljebb, nem tudhatjuk mire számíthatunk, de a közvélemény ellenünk hergelésére kiválóan alkalmas.

Kérem a Tisztelt Elnök Asszonyt és a Magyar Bírói Egyesületet, hogy a bírák mellett álljanak ki a fogalmazók, titkárok és a tisztviselő kollégák érdekeiért is, és tegyenek meg minden tőlük telhetőt, hogy az igazságszolgáltatás reformja valóban az igazságot, az itt dolgozók érdekeit és az állampolgárok javát szolgálja!

Köszönettel és tisztelettel:

dr. Sándor Szilvia
Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságra beosztott titkár